

Sygn. akt III RC 20/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym : Przewodniczący : SSR Robert Kłosowski

Protokolant : sekretarz sądowy Joanna Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej V. S. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową I. D.

przeciwko K. S. (1)

o podwyższenie alimentów

orzeka

I. podwyższa z dniem 23 lutego 2018 roku alimenty od pozwanego K. S. (1) na rzecz małoletniej powódki V. S., których wysokość po raz ostatni została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawie VI RC 2023/12 w kwocie po 600 zł miesięcznie do kwoty po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniego powoda;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/SSR Robert Kłosowski/

Sygn. akt III RC 20/18

UZASADNIENIE

I. D. przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki V. S. wniosła przeciwko pozwanemu K. S. (1) pozew o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawie VI RC 2023/12 z kwoty po 600 złotych miesięcznie do kwoty po 1200 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż od dnia zasądzenia alimentów we wskazanej wyżej kwocie diametralnie zmieniła się sytuacja dziecka. W 2014 r. małoletnia rozpoczęła naukę w szkole, jej potrzeby wzrosły, chciałaby uczestniczyć w zajęciach dodatkowych języka obcego, które są odpłatne. V. potrzebuje również korepetycji z matematyki, albowiem z tym przedmiotem ma problemy. Z kolei sytuacja materialna pozwanego poprawiła się. Posiada samochód wysokiej klasy marki M., nie wywiązuje się również z obowiązku kontaktów z dzieckiem w terminach ustalonych w wyroku rozwodowym. Matka małoletniej I. D. od 2013 r. pozostaje bez stałej pracy. Poszukuje pracy. Obecnie pracuje w oparciu o umowę na czas określony do końca sierpnia 2018 r., zastępując nieobecnego pracownika.

Pozwany K. S. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż w okresie kiedy orzekano w wyroku rozwodowym o alimentach na wspólne dziecko posiadał prace i stać go było na płacenie alimentów w kwocie 600 złotych miesięcznie. W trakcie rozwodu opuścił wspólne mieszkanie zabierając jedynie rzeczy osobiste, aby zapewnić w ten sposób byłą żonę i dziecku odpowiednie warunki mieszkaniowe. K. S. (1) wskazał również, iż córka była wzorową uczennicą, zaś jej matka jest z wykształcenia pedagogiem. Jeżeli więc córka ma problemy z matematyką na poziomie IV klasy szkoły podstawowej, to matka może jej pomóc. Pozwany dodał, iż zakupiony przez niego samochód ma 16 lat i jest warty ok. 16 000 złotych. Nie jest również prawdą, że nie interesuje się córką, albowiem stara się ją odwiedzać tak często jak tylko może. Systematycznie dzwoni do córki, wykupił jej telefon i opłaca rachunki. Pozwany wskazał również, iż w dniu 17 listopada 2016 r. rozwiązał umowę ze swoim pracodawcą z powodu braku wypłacania mu należnego wynagrodzenia i zarejestrował się w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna. Przez trzy miesiące pozbawiony był dochodów, zaś obecnie otrzymuje zasiłek w kwocie 997,40 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. D. i K. S. (1) zawarli związek małżeński w dniu 23 lipca 2005 r. Ze związku tego posiadają córkę V. S. urodzoną w dniu (...) w E..

/odpis aktu małżeństwa k. 5 akt VI RC 2023/12, odpis aktu urodzenia k. 6 akt VI RC 2023/12/

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 4 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt VI RC 2023/12 orzeczono rozwód małżeństwa K. S. (1) i I. D.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką powierzono obojgu rodzicom ustalając miejsce zamieszkania małoletniej przy matce. W wyroku rozwodowym Sąd zobowiązał strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletniej V. i z tego tytułu zasądził od K. S. (1) na rzecz jego małoletniej córki alimenty w kwocie po 600 złotych miesięcznie.

/wyrok k. 43 akt VI RC 2023/12, bezsporne/

W czasie kiedy po raz ostatni orzekano o alimentach, tj. w czerwcu 2013 r. małoletnia powódka miała prawie 6 lat i uczęszczała do przedszkola. Opłatę za pobyt małoletniej w przedszkolu pokrywał w całości pozwany płacąc kwotę ok. 350 złotych miesięcznie. Dziecko rozwijało się prawidłowo, wymagała jedynie zakupu leków poprawiających jej odporność.

I. S. w czerwcu 2013 r. zamieszkiwała razem z córką w należącym do niej mieszkaniu znajdującym się w O. przy ul. (...). Lokal ten został zakupiony przez wymienioną jeszcze przed zawarciem małżeństwa. Część z ceny zakupu mieszkania została pokryta ze środków uzyskanych z zaciągniętego kredytu. Stroną umowy o kredyt była wyłącznie I. D.. Rata kredytu wynosiła ok. 300 złotych miesięcznie i była pokrywana przez matkę powódki. I. D. opłacała wówczas również ratę kredytu w kwocie 850 złotych zaciągniętego w 2010 r. na zakup działki, na której rodzice małoletniej zamierzali się wybudować. Koszty utrzymania mieszkania zajmowanego przez małoletnią i matkę ponosił pozwany, pomimo tego, iż w mieszkaniu tym nie mieszkał już od lipca 2012 r. Wymienieni porozumieli się bowiem co do tego, że koszty spłaty kredytów ponosić będzie matka małoletniej, zaś koszty utrzymania mieszkania i opłatę za przedszkole pozwany. W okresie zimowym całość opłat związanych z utrzymaniem mieszkania wynosiła ok. 1200 złotych miesięcznie, zaś w okresie letnim koszty utrzymania mieszkania były niższe o kwotę 400-500 złotych przeznaczoną na ogrzewanie mieszkania.

I. D. w czerwcu 2013 r. pracowała jako n.uzyskując dochód w wysokości ok. 1600 złotych netto. W tym czasie otrzymała już wypowiedzenie umowy o pracę ze skutkiem na dzień 31 sierpnia 2013 r. z uwagi na zmiany organizacyjne skutkujące zmniejszeniem liczby oddziałów w s.

Pozwany K. S. (1) w czasie orzeganego rozwodu pracował uzyskując wynagrodzenie w wysokości ok. 2700 złotych netto. Pracował na stanowisku m. k.. Nie posiadał żadnych innych dochodów. Od lipca 2012 r. zamieszkiwał

w wynajmowanym mieszkaniu w O. za które płacił z wszystkimi opłatami około 750 złotych miesięcznie. W wynajmowanym mieszkaniu zamieszkiwał sam. Do pracy dojeżdżał z O. ponosząc koszty dojazdu, które wynosiły ok. 800 złotych miesięcznie.

/zaświadczenie o wysokości dochodu k. 39 akt VI RC 2023/12, zeznania I. A. (...):24:52 protokołu elektronicznego z rozprawy z dnia 4 czerwca 2013, zeznania K. S. 00:10:13 protokołu elektronicznego z rozprawy z dnia 4 czerwca 2013, zeznania pozwanego k. 71-72, zeznania przedstawicielki ustawowej powódki k. 71/

Obecnie małaletnia V. S. ma prawie(...) (ur. (...)). Jest zdrowa, otrzymała promocję do V klasy szkoły podstawowej. Nie uczęszcza na dodatkowe płatne zajęcia pozalekcyjne. Mieszka nadal z matką. Od około 2 lat kontakt pozwanego z córką jest rzadszy. Początkowo K. S. (1) spotykał się z córką w terminach ustalonych w wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie, tj. co dwa weekendy. W 2015 lub 2016 r. zabrał córkę razem z obecną partnerką i jej dziećmi na 7 dni do Grecji. Obecnie spotyka się z córką 2-3 razy w roku i są to wizyty jednodniowe.

I. D. ma obecnie 42 lata. Nie pozostaje z nikim w związku. Mieszka nadal razem z córką w dotychczasowym mieszkaniu w O.. Nadal spona kredyt zaciągnięty na zakup mieszkania, obecnie miesięczna rata wynosi ok. 330 złotych. Kredyt będzie spona jeszcze przez okres około 5 lat. Nie posiada żadnych innych zobowiązań finansowych. Koszty utrzymania mieszkania pozostają na zbliżonym poziomie jak w czerwcu 2013 r. W okresie zimowym są one wyższe o kwotę ok. 400-500 złotych w związku z kosztami ogrzewania. Za energię elektryczną matka małaletniej płaci kwotę ok. 150 złotych raz na 2 miesiące. Czynn wynosi 133zł miesięcznie, opłata za wodę około 200 złotych na dwa miesiące. Wymieniona jest obecnie zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas określony do 31 grudnia 2018 r., w związku z zastępstwem nieobecnego pracownika, w wymiarze 1/2 etatu. Jej wynagrodzenie z tego tytułu wynosi ok. 1508 złotych netto miesięcznie. Dodatkowo matka małaletniej uzyskuje dochody z umowy zlecenia w wysokości ok. 253 złotych miesięcznie. Poza wskazanym mieszkaniem nie ma żadnych cenniejszych składników majątkowych. Posiada samochód marki V. (...) rocznik (...)wartości ok. 5000zł. Nie ma żadnych oszczędności.

Pozwany K. S. (1) ma obecnie 42 lata. Zasądzone alimenty płaci regularnie. Poza zasądzonymi alimentami nie ponosi dodatkowych kosztów utrzymania dziecka np. poprzez zakup ubrań, czy też ponoszenia innych kosztów związanych z utrzymaniem małaletniej. Dwa razy w roku kupuje prezent dziecku, zazwyczaj w związku z jakąś uroczystością np. Świętami Bożego Narodzenia. Prezenty zazwyczaj są wartości ok. 200 złotych.

W roku listopadzie 2016 r. pozwany rozwiązał umowę ze swoim dotychczasowym pracodawcą za porozumieniem stron. Zarejestrował się wówczas jako bezrobotny i przez okres 12 miesięcy poszukiwał pracy. Zasiłek dla osoby bezrobotnej w kwocie ok. 997 złotych uzyskał po 6 miesiącach. Następnie rozpoczął prowadzenie własnej działalności gospodarczej polegającej na produkcji elementów stalowych. Nie zatrudnia żadnych osób. W deklaracji podatkowej za 2017 r. pozwany wykazał dochód wynikający z uzyskiwanego zasiłku łącznie w kwocie 2 958,90 złotych. Prowadzona działalność gospodarcza przez pozwanego według składanych deklaracji podatkowych nie przynosi dochodu. W deklaracji podatkowej za 2017 r. wysokość straty z tego tytułu wyniosła ponad 12 tysięcy złotych. Obecnie deklarowana wysokość straty według pozwanego wynosi ok. 21 000 złotych. W związku z rozpoczętą działalnością gospodarczą pozwany zaciągnął dwa kredyty. Pierwszy kredyt w wysokości 17 000 złotych, drugi w wysokości około 8000 złotych. Miesięczne raty z tytułu wskazanych kredytów wynoszą 709 złotych. Są jednak sponane przez pozwanego w terminie. Zalegał on jedynie przez krótki okres z zapłatą 3 rat.

K. S. (1) jest obecnie w nowym związku. Mieszka razem z partnerką i jej dwójka dzieci w należącym do niej mieszkaniu (połowa bliźniaka). Opłaty związane z użytkowaniem domu wynoszą 1700-1800 złotych w sezonie grzewczym, zaś poza sezonem wynoszą kwotę 1400-1500 złotych. Ogrzewanie jest gazowe, powierzchnia mieszkania wynosi ok. 186 m². Koszty utrzymania mieszkania pozwany i jego partnerka ponoszą wspólnie. W ciągu ostatniego roku pozwany przekazał na ten cel kwotę ok. 3000-4000 złotych. Partnerka pozwanego pracuje. Większość zakupów i produktów do domu kupuje partnerka. Partnerka pozwanego ma zasądzone alimenty na dzieci. K. S. (1) posiada samochód osobowy marki M. (...) rocznik (...). Nie ma żadnych oszczędności.

/umowa o pracę k. 6, faktura VAT k. 8, harmonogram spłaty kredytu k. 10, rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron k. 15, kopia deklaracji podatkowej k. 16-17, 49-52, decyzja urzędu Pracy k. 18-19, umowy zawarcia kredytu k. 29-32, umowa pożyczki k. 53-63, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 67-68, zeznania pozwanego k. 71-72, zeznania przedstawicielki ustawowej powódki k. 71/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd oparł w głównej mierze na dokumentach przedłożonych przez strony oraz dokumentach zawartych w aktach VI RC 2023/12, jak również na podstawie zeznań stron postępowania. Należy wskazać, iż zasadniczo sytuacja małoletniej, dochody i sytuacja majątkowa jej matki, ponoszone wydatki na utrzymanie małoletniej nie była sporna. Co do sytuacji materialnej pozwanego oraz deklarowanych przez niego wydatków Sąd oparł się na przedłożonych deklaracjach podatkowych, krytycznie podszedł natomiast do kwestii deklarowanych wydatków na utrzymanie mieszkania zajmowanego wspólnie z partnerką i jej dwójką dziećmi. Zdaniem Sądu pozwany nie przedstawił w tym zakresie rzetelnych informacji. Wskazał on bowiem, iż koszt utrzymania domu w kwocie 1400 złotych miesięcznie zamieszkałego przez 4 osoby (pозwanego, partnerkę i dwójkę jej dzieci) ponoszony jest wspólnie z partnerką, przy czym jego udział wynosi kwotę 1000 złotych miesięcznie. Dopiero na kolejne pytania wskazujące, iż roczny dochód pozwanego z tytułu zasiłku wynosił mniej niż 3000 złotych, zaś działalność gospodarcza przynosi straty (przychód ok. 12 000 zł.) wycofał się on ze wskazanych twierdzeń wskazując, iż płaci wtedy gdy dysponuje pieniędzmi. W ocenie Sądu zeznania te nie polegają na prawdzie. Pozwany wspólnie z partnerką gospodaruje uzyskiwanymi dochodami, co potwierdzają również jego zeznania wskazujące np. na okoliczność, iż żywność zakupuje głównie partnerka pozwanego. Kolejną okolicznością sporną w niniejszej sprawie była kwestia pozostawania I. D. we wspólnym gospodarstwie z partnerem oraz częstotliwości kontaktów pozwanego z córką. Dokonując ustaleń w tym zakresie Sąd oparł się na spójnych i konsekwentnych zeznaniach matki powódki. Wyjaśniła ona, iż mężczyzna na którego wskazywał pozwany mieszka ze swoją matką. Odnośnie kwestii kontaktów podkreślić należy, iż sam pozwany w dalszej części swoich zeznań wskazał, iż ostatni okres był dla niego trudny i dlatego nie mógł spotykać się z dzieckiem (k. 71v.).

Odnosząc się wprost do oceny prawnej zgłoszonego żądania wskazać należy, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciążą rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców, z którym dziecko na co dzień przebywa.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje natomiast z art. 135 § 1 krio zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wyraźnie wskazuje więc, iż ustalając zakres świadczeń alimentacyjnych Sąd winien brać pod uwagę nie tyle faktycznie uzyskiwane dochody, ale możliwości zarobkowe. Obowiązkiem rodzica jest bowiem wykorzystanie posiadanych możliwości zarobkowych po to, aby zapewnić środki utrzymania i wychowania dziecka. Potrzeby małoletnich dzieci winny być zaspokajane przez oboje rodziców, z tym że obowiązek alimentacyjny rodziców po rozwodzie nie jest symetryczny (po połowie, ew. z uwzględnieniem osobistych starań), ale ma charakter zindywidualizowany i zależy zawsze od indywidualnych możliwości majątkowych i zarobkowych każdego z rodziców. Możliwości te są oceniane więc oddzielnie dla każdego z rodziców. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji dzieci małych lub też dzieci wymagających stałej opieki z innego powodu np. ze względu na ich niepełnosprawność, ciężką i długotrwałą chorobę wymagającą opieki ze strony innych osób. Oczywistym bowiem jest, iż takie dzieci wymagają dużo więcej troski, opieki, uwagi a tym samym osobistych starań niż dzieci zdrowe i starsze np. kilkunastoletnie, czy też wręcz pełnoletnie.

Z kolei zgodnie z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 krio może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż wydaniu prawomocnego wyroku zasądającego alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też w przypadku utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe oraz wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego.

Dokonując analizy ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego z uwzględnieniem powyższych wskazań stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu w czasie od ostatniego wyroku określającego wysokość alimentów (czerwiec 2013 r.) zaszła istotna zmiana wzajemnych stosunków, która uzasadnia zwiększenie wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz jego małoletniej córki.

Zdaniem Sądu wraz z wiekiem wzrosły usprawiedliwione potrzeby V. S.. Wymieniona ma obecnie prawie 11 lat, uzyskała promocje do V klasy szkoły podstawowej. W czerwcu 2013 r. chodziła do przedszkola. Potrzeby małoletniej V. w ocenie Sądu są wyższe niż w 2013 r. Znajdują się w okresie szybkiego wzrostu oraz rozwoju, co sprawia, iż dotychczasowe potrzeby w zakresie np. wyżywienia, ubrania, kosmetyków etc. rosną, jak również pojawiają się nowe potrzeby, wcześniej nieistniejące, które również wymagają zaspokojenia. Te nowe potrzeby związane są z edukacją, rozwojem posiadanych umiejętności, zainteresowań dziecka, tak aby w sposób możliwie pełny, poprzez zdobycie odpowiednich kwalifikacji i rozwój zdolności interpersonalnych przygotować dziecko do życia w społeczeństwie. W zakresie edukacji, rozwijania własnych zainteresowań pojawiają się potrzeby związane z zakupem książek, udziałem w wycieczkach szkolnych mających walor edukacyjny etc. Stąd też w ocenie Sądu obecnie utrzymanie małoletniej, pokrycie jej usprawiedliwionych potrzeb wymaga co najmniej kwoty 1200-1300 złotych miesięcznie.

Jeżeli chodzi o rodziców małoletnich to stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu, w okresie od ostatniej sprawy o alimenty sytuacja materialna oraz możliwości zarobkowe matki małoletniej pozostały na niezmiennym poziomie. Jeżeli chodzi o zatrudnienie to znajduje się ona w identycznej sytuacji jak w 2013 r. Zarówno bowiem wtedy jak i obecnie Sąd dysponował informacją o dochodach wymienionej wynoszących około 1700 złotych netto oraz informacją zakończeniu pracy z dniem 31 sierpnia. W 2013 r. związane było to z wypowiedzeniem umowy o pracę, zaś obecnie jest to związane z zawarciem umowy na czas określony. Możliwości zarobkowe, z uwagi na wiek, stan zdrowia i posiadane kwalifikacje zawodowe I. D. są podobne jak w okresie wcześniejszym. Dodać przy tym należy, iż w ocenie Sądu matka małoletniej powódki w sposób maksymalny wykorzystuje posiadane możliwości zarobkowe. Z kolei wysokość stałych kosztów związane z utrzymaniem mieszkania ponoszonych przez I. S. wzrosła. W 2013 r. koszty związane z utrzymaniem mieszkania ponosił wprawdzie pozwany. Było to wynikiem umowy zgodnie z którą matka małoletniej ponosiła koszty spłaty kredytów (łącznie ok. 1150 złotych miesięcznie). Obecnie suma stałych kosztów utrzymania (opłaty za korzystanie z mieszkania i rata kredytu) jest wyższa niż w 2013 r. i wynosi ok. 1150 złotych w okresie letnim do 1550 złotych w okresie zimowym. Wskazać także należy, iż obecnie I. D. praktycznie samodzielnie wnosi osobiste starania w utrzymanie i wychowaniu małoletniej. Kontakty ojca z córką praktycznie ustały i są okazjonalne.

Od czerwca 2013 r. wydatnej poprawie uległa z kolei sytuacja pozwanego. Wprawdzie obecnie prowadzi on własną działalność gospodarczą i deklaruje od wielu miesięcy ciągłą stratę to jednak, jak wskazano powyżej, przedmiotem oceny Sądu są możliwości zarobkowe K. S. (1). Te pozostają w ocenie Sądu na dotychczasowym poziomie. Pozwany jest osobą zdrową młodą, posiada odpowiednie kwalifikacje zawodowe. Decyzja o prowadzeniu działalności gospodarczej zamiast poszukiwaniu pracy w oparciu o umowę (jak u poprzedniego pracodawcy) była wyborem pozwanego. Zważywszy rezultaty tej działalności, a zwłaszcza utrzymującą się od kilkunastu miesięcy, deklarowaną, wysoką stratę budzi ona wątpliwości pod względem jej zasadności. Okolicznością wpływająca na ogólną poprawę sytuacji

pozwanego są jednak zamiany w zakresie ponoszonych wydatków i kosztów utrzymania. W czerwcu 2013 r. pozwany ponosił koszty utrzymania mieszkania zajmowanego przez powódkę 1200 złotych oraz koszty przedszkola 350 złotych miesięcznie. Obecnie pozwany nie ponosi już tych kosztów. K. S. (1) wynajmował mieszkanie w O. i ponosił koszty dojazdu do pracy. Według deklaracji pozwanego na rozprawie rozwodowej łącznie koszty te wynosiły ok. 1500 złotych. Obecnie pozwany również nie ponosi wskazanych kosztów. Zamieszkując razem z partnerką i jej dziećmi doprowadził też do znaczącej redukcji kosztów utrzymania, które obecnie ponosi wspólnie z pracującą osobą. Należy wskazać, iż Sąd dostrzega podnoszoną przez pozwanego okoliczność zaciągnięcia kredytów w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w łącznej wysokości raty w kwocie 25 000 złotych. Nie ulega wątpliwości, iż kredyty na jakie powołuje się pozwany zostały zaciągnięte po urodzeniu V. S. i wyroku rozwodowym, w którym Sąd orzekł o wysokości obowiązku alimentacyjnego. K. S. (1) miał więc wtedy pełną świadomość istnienia obowiązku alimentacyjnego względem córki. W ocenie Sądu pozwany będąc osobą, na której ciąży obowiązek alimentacyjny winien przy zaciąganiu kolejnych zobowiązań finansowych planować ich wysokość stosownie do posiadanych możliwości, ale również z uwzględnieniem istniejącego obowiązku alimentacyjnego. Nadto stwierdzić również należy, iż zaciągnięcie kredytu powoduje uzyskanie określonej kwoty pieniężnej, a więc przysporzenia majątkowego. Pozwany w następstwie zaciągnięcia kredytu otrzymał określone kwoty pieniężne, które zwiększyły jego majątek, a obecnie jedynie zwraca w określonym okresie uzyskane wcześniej kwoty. Stąd też w ocenie Sądu fakt zaciągnięcia kredytów nie wpływa negatywnie na zakres możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Odmienna interpretacja, zdaniem Sądu, nie dałaby się pogodzić z zasadami współżycia społecznego. Prowadziłaby bowiem do założenia, iż osoba zobowiązana do płacenia alimentów mogłaby bez większego trudu i z wydatną korzyścią dla siebie poprzez zaciągnięcie kredytu znacząco polepszyć swój status materialny i przy tej okazji w zależności od wysokości zaciągniętego kredytu zmniejszyć, bądź nawet uchylić ciężący na niej obowiązek.

W rezultacie uwzględniając wskazane powyżej okoliczności, tj. wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej V. S. oraz opisane powyżej korzystne zmiany w sytuacji majątkowej pozwanego Sąd uznał za uzasadnione ponowne określenie wysokości należnych od pozwanego K. S. (1) alimentów i podwyższenie ich z kwoty po 600 złotych miesięcznie do kwoty po 650 złotych miesięcznie. Należy wskazać, iż zdaniem Sądu pierwszoplanową okolicznością niniejszej sprawy jest znaczący wzrost kosztów utrzymania małoletniej z jednej strony, zaś z drugiej strony poprawa sytuacji w zakresie stałych wydatków pozwanego, przy jednoczesnym zachowaniu dotychczasowych możliwości zarobkowych. Nadal, w ocenie Sądu, to pozwany z uwagi na większe możliwości zarobkowe, poprawę sytuacji w zakresie stałych wydatków oraz właściwy brak (w odróżnieniu od matki powódki) osobistych starań winien w większym zakresie niż I. D. spełniać swój obowiązek alimentacyjny. Nie może on być jednak obciążany całością wskazanego obowiązku, jak wskazuje na to żądanie pozwu. Stąd też Sąd przyjął, iż udział pozwanego w ponoszeniu kosztów utrzymania małoletniej winien wynosić kwotę 650 złotych. Odpowiada to jego części ustalonej w oparciu o usprawiedliwione potrzeby małoletniej oraz jego możliwości zarobkowe, przy uwzględnianym wkładzie osobistych starań. W pozostałym zakresie koszty te winna ponosić I. D..

Stąd też Sąd orzekł jak w pkt I wyroku oddalając powództwo w pozostałym zakresie - pkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych, od których zwolniony z mocy ustawy był małoletni powód, Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/SSR Robert Kłosowski/